

L

eglutè

LAPKRITIS

1988

apc

EGLUTĖ

LAPKRITIS
1988

TURINYS

- 3 RŪKAS, V. Šimaitis
- 4 CEPELINO CIRKAS, T. Audronė
- 9 DIDELI DARBAI, D. Augienė
- 16 PROTO MANKŠTA
- 20 KO LAUKIAM? O.M.
- 26 AR ŽINAI?
- 30 RAŠOM IR PIEŠSIAM
- 32 JUOKŲ MAIŠELIS

PIEŠINIAI

Viršelis — Eglės Skyrių vinjetės — Z. Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

- D. Kizlauskienė — 3
- R. Valiulytė — 4
- A. Skrupskelienė — 5, 6, 7
- O.M. — 8, 9, 10, 13, 14
- P. Osmolskis — 15, 18, 24, 28, 29, 32
- E. Muliolienė — 20, 24
- Z. Sodeikienė — 21
- A. Sruoginienė — 30
- M.M. — 26, 27, 28, 29

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

STATEMENT OF OWNERSHIP

"EGLUTĖ" — The Little Fir, Lithuanian magazine for children. Published monthly except July and August—10 issues annually. Subscription by mail \$10.00. Office of publication and general business offices at Immaculate Conception Convent, Rte. 21, Putnam, CT 06260. The magazine is owned and published by the Sisters of the Immaculate Conception, Inc., whose headquarters are at the above address. The editor is Sister Ann Mikaila. The managing editor is Danguole Sealey. Average paid circulation by mail for 1988 is 770 copies. Total printed 820. Balance for office use. Actual figures for October 1988: net press run 800 copies. Mail subscription 771, left over 29 copies.

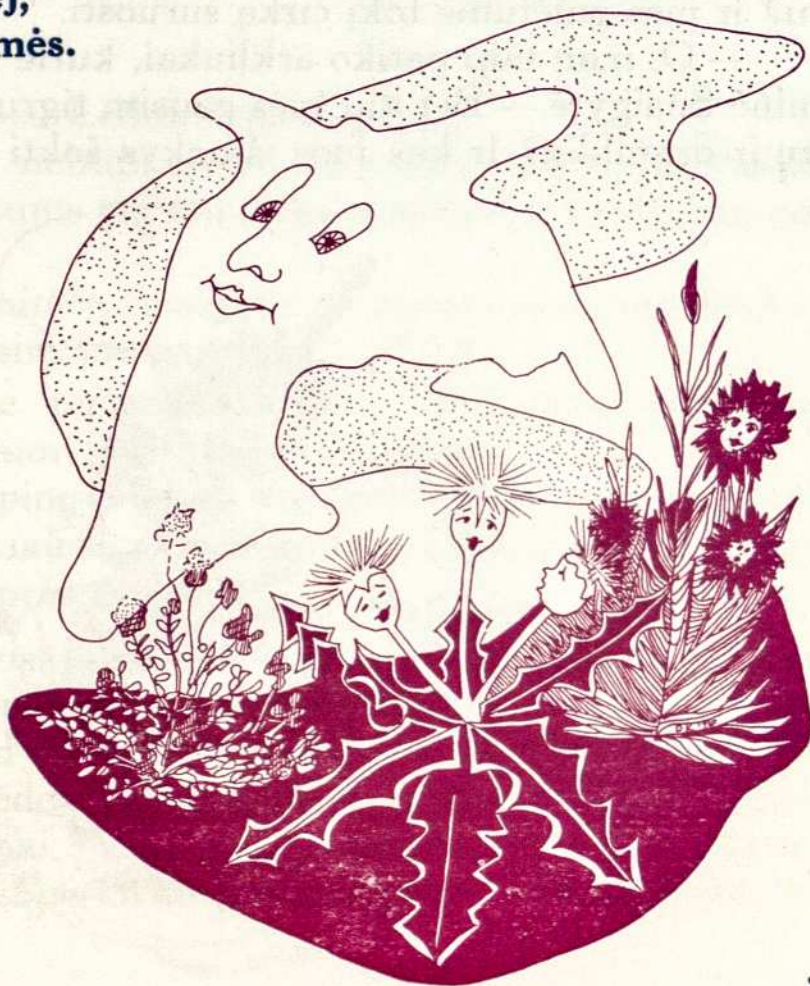
EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

RŪKAS

Viktoras Šimaitis

Pilnas parkas
Pritekėjo
Pilko rūko.
O jei semtum,
Neprisemtum
Nė puoduko!

Imtum juoktis,
Pilko rūko
Neprisėmęs.
Pilkas rūkas —
Debesiukas.
Ne padangėj,
Bet prie žemės.

PASAKŲ pėdsakais

CEPELINO CIRKAS

Teta Audronė

Vieną labai šaltą dieną Cepelinas tarė savo geriausiems draugams Snaigytei ir Ledukui:

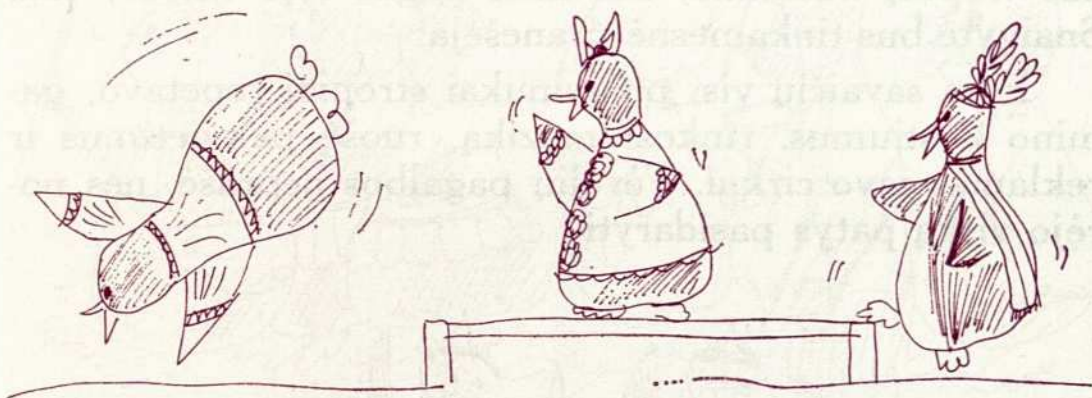
— Žinot ką? Mes galime suruošti cirką savo tėvams. Atsimenat, kai matėm Pingvinų Cirką vasaros metu? Ir mes galėtume tokį cirką suruošti.

— O, man taip patiko arkliukai, kurie šoko, — prisiminė Snaigytė — Bet kur mes gausim tigrų, liūtų, arkliukų ir dramblių? Ir kas juos išmokys šokti ir pasirodyti?

— Mums nereikės jokių laukinių žvėrių nei gyvulių,
— paaikšino Ledukas. — Man atrodo, kad Cepelinas turi
minty, kad mes patys viską padarytume.

— O, aš suprantu! — nušvito Snaigytė. — Mes būsim
cirkininkai, panaudodami savo vaizduotę.

Cepelinas su Leduku nusišypsojo.

— Bet ar nebūtų gerai, jei mūsų mokytoja, Panelė Pingvinaitė mums padėtų cirką sustatyti ir kostiumus pagaminti?

— Puiki mintis, Snaigyte, — pritarė abu pingvinukai.
— Mes prašysim jos pagalbos.

Mokykloje pingvinukai savo mokytojai paaikšino apie savo sumanymą. Mokytoja pritarė:

— Žinot, pingvinukai, mes galime tikrai įdomų cirką suruošti. Pirmiausia susitarkime su kitais klasės draugais — gal ir jie norės prisidėti.

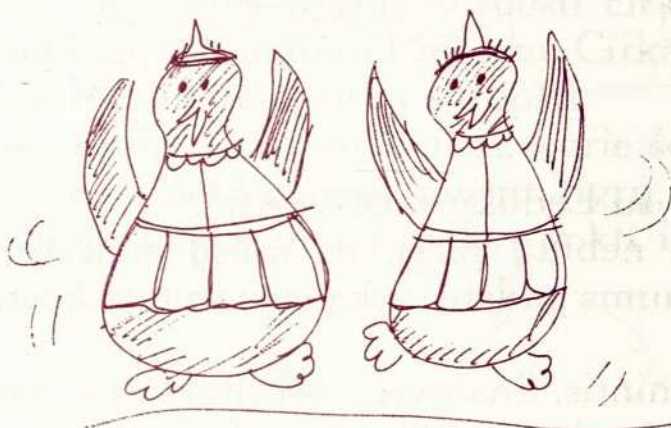
Žinoma, visi labai susidomėjo cirku. Prieš pradedant ruošti cirko programą, Panelė Pingvinaitė parodė filmą apie cirką, kad visi galėtų prisiminti, kas cirke vyksta. Po filmo visi susėdo rateliu dalintis mintimis ir pasiūlymais cirko programai. Visą rytą praleido, darydami planus.

— O kas bus cirko pranešėjas? — staiga paklausė Cepelinas.

Mokytoja suprato, kad pats Cepelinas nori būti pranešėjas. Tačiau Snaigytė labiau tiko, nes mokėjo gražiai ir aiškiai kalbėti prieš suaugusius.

— Tu, Cepelina, būsi pasaulio garsiausias laukinių žvėrių treneris, o Snaigytė bus cirko pranešėja, — pasakė mokytoja visai klasei. Visi pingvinukai plojo. Cepelinas truputį nusiminė, bet kiek pagalvojęs sutiko, kad Snaigytė bus tinkamesnė pranešėja.

Porą savaitių visi pingvinukai stropiai repetavo, gamino kostiumus, rinkosi muziką, ruošė pakvietimus ir reklamas savo cirkui. Tėvelių pagalbos neprašė, nes norėjo viską patys pasidaryti.

Pagaliau atėjo lauktoji diena.

— Neužmirškite, šiandien cirkas! — priminė Cepelinas tėveliams išeidamas į mokyklą. — Lauksim jūsų!

Tėveliai pažadėjo nevēluoti. Nurodytu laiku visi sėdėjo salėje ir laukė, kas čia bus. Jie nevisai žinojo, ko tikėtis.

Staiga salėje pasigirdo linksmas cirko maršas ir užsidegė šviesos. Įžygiavo spalvingas cirkininkų paradas, Snaigytės vedamas. Tėveliai juokėsi ir plojo, pamatę cirkininkus ir jų "laukinius" žvėris. Visi užsikrėtė linksma nuotaika. Snaigytė visus pasveikino:

— Sveiki dideli ir maži, atvykę pamatyti geriausią ir įdomiausią cirką visame pasaulyje!

Pirmiausia pasirodė juokdariai klaunai. Ko jie neišdarinėjo! Vijosi vienas kitą, vertėsi kūliais, bandė atsistoti ant galvos. Neatsiliko akrobatai: šokinėjo per virvutę, lipo ant aukštosios vielos, suposi ore. Pasirodė šokančios snieguolės, vaizduodamos, kad skraido ore.

Tada išėjo Cepelinas su savo "laukiniais" žvėrimis. Liūtas — šuniukas Snieguolis — mikliai šoko per lanką. Tigras — katytė Rainė — užlipo ir nulipo laiptukais.

Dramblys (kitas šunelis) šoko baletą, atsistojęs ant užpakalinių kojųčių.

Po kiekvieno numerio tėveliai garsiai plojo ir šaukė "Valio!" Valanda greit prabėgo ir štai vėl visi cirkininkai išsirikiavo paradiui aplink mokyklą. Po cirko buvo vaišės. Visi sutiko, kad tai buvo geriausias ir įdomiausias cirkas visame pasaulyje.

— Ir jūs galit tokį cirką suruošti, — sako Cepelinas.
— Nebijokit pabandyti. Pamatysit, kaip smagu!

ATSPĖK ŠIUOS CIRKO GYVULIUS

1. Didelis, turi auksinius karčius.
2. Maži, vikrūs, daug šokinėja.
3. Gražiai bėga, neša balerinas.
4. Kačių giminės — dryžuoti, pikti.
5. Didžiausias cirko gyvulys su ilgu straubliu.

DIDELI DARBAI

Danutė Augienė

Kartą gyveno trys draugai: Paršiukas Murziukas, Katinas Kukutis ir Šuo Snaudalis. Kiekvienas gyveno savaip ir kalbėjo kitaip: paršiukas žviegė, katinas kniaukė, šuo lojo. Jie visi gyveno Dėdės Algio ūkyje ir gražiai sutarė. Jie mėgo vienas su kitu pasikalbėti.

— Neturiu laiko, neturiu laiko... — vis skundėsi Snaudalis.

— Laiko kam? — klausė Kukutis.

— Laiko atlikti visus darbus, kuriuos turiu atlikti, — atsakė šuo.

— Tau reikia turėti dienos planą, — pasakė katinas.

— Kas tai?

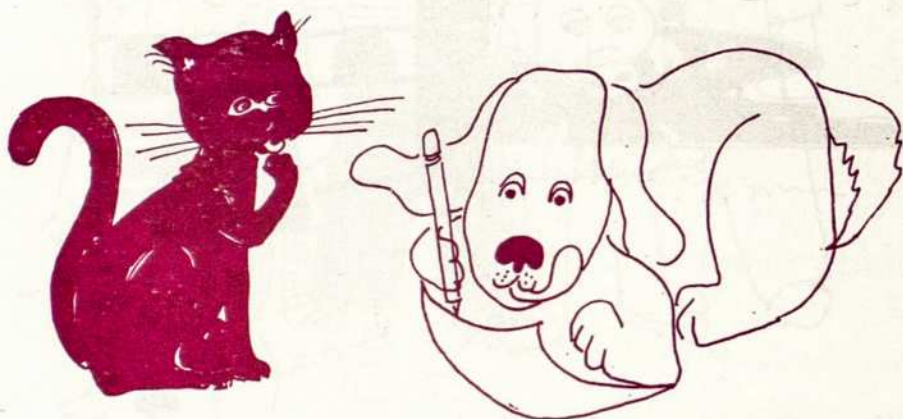
— Darbotvarkė, — paaikino Kukutis, užriesdamas uodegą taip, kad ji buvo panaši į klaustuką.

— Ar tai kas nors, kas už mane dirbtų? — apsidžiaugė Snaudalis.

— Ne. Tai surašytas darbo planas. Tada žinai, ką reikia daryti.

— Ką judu ten kalbat? Kai tik kas mini darbą, man tuoj ima galvą skaudėti. Geriau ateikit čia purve su manim pagulėt. Minkšta, smagu. . .

— Tau tik gulėti ir kriuksėti. Mudu su Kukučiu turim rimtų reikalų, — pasakė Snaudalis. Jis iš būdos atsinešė popieriaus lapą ir pieštuką. Pradėjo rašyti didelėmis raidėmis: PLANAS.

— Labai gerai, — pagyrė jį Kukutis.

— O kas toliau? Ką man dabar rašyti?

— Rašyk viską, ką turiu šiandien padaryti.

— Kad tie dalykai, nėra taip malonūs. . . — nusiminė Snaudalis.

— Bet juos vis viena reikia atlikti, — tarė Kukutis.

— Gerai, rašau. 1. Sutvarkyti būdą. 2. Parašyti dėdei laišką. 3. Išsimaudyti. . . — brrr nusipurtė Snaudalis. Jis nemėgo maudytis.

Tuo tarpu Kukutis prausė savo kailiuką. Baigęs rašyti, Snaudalis parodė jam lapą.

— Žiūrėk, jau parašiau. Rytoj pradėsiu dirbti.

— Rytoj! — sukniukė Kukutis. — Planą surašius, reikia vykdyti, — tarė jis. Ir, užrietęs uodegą, nuėjo.

Kukutis įlipo į medį paukščių skaičiuoti. Paskui nuėjo naują statybą patikrinti. Ir dar kelis darbus atliko, apie kuriuos mes nieko nežinom.

Prie savo būdos gulėdamas, Snaudalis nusižiovavo.
— Reikia numigti, — nutarė šuo.
— Nesuk sau galvos, — pritarė Paršiukas Murziukas.
— Planai nepabėgs. Pailsėkim.

Ir taip abu draugai prasnaudė iki pietų. Jiems šeimininkas atnešė maisto. Paėdė — ir vėl užmigo.

— Ką gero nuveikėt, draugai? — paklausė Katinas Kukutis.

- Pritrūko laiko, — pasakė Snaudalis.
— Taigi laiko, — pritarė Murziukas.

- Laiko kam? — kniauktėlėjo Kukutis.
— Planams. . .
— Ar bent vieną darbą atlikai? — nenusileido katinas.
— Kad sunku pradėti. . .
— Nepradėsi, tai ir nepabaigsi. Nesveika taip tingėti, kaip judu, — ir Kukutis pakratė savo ilgus ūsus.

— Sveika, labai sveika, — pasakė Murziukas. — Aš jaučiuosi labai sveikas. Kuo daugiau purvo, tuo sveikiau. Ir televizijoje, girdėjau, reklamuoja purvo vonias sveikatai taisyti.

Kukutis numojo letena ir nuėjo sau. Sutemo. Visi draugai ramiai miegojo: Snaudalis būdoj, Kukutis virtuvėje ant palangės, Murziukas purvyne.

Anksti rytą sučiulbo paukščiai. Kukutis pirmas pabudo. Pasiraivė, nusiprausė, išlakė pieną ir išėjo laukan. Snaudalis dar miegojo savo būdoj.

— Kelkis, kelkis! — purtė mieguistą šunį Kukutis, garsiai kniaukdamas jam į ausį.

— Kas? Kam? Ko? — pašoko Snaudalis iš miego.

— Darbus geriausia pradėti anksti iš ryto, — pasakė Kukutis.

— Kokius darbus?

— Tuos, kuriuos vakar surašei!

— Aha, tuos darbus, — atsiminė Snaudalis, krapštydamas ausį.

— Šiandien aš tau neleisiu visą dieną snausti. Imk šluotą.

Snaudalis pasiėmė šluotą ir pradėjo šluoti savo būdą. Bešluodamas, ėmė švilpauti. Nebuvo taip sunku.

— Kas ten tokį triukšmą kelia? — sužviegė Paršiukas Murziukas. — Neduodat man miegoti!

Snaudalis nieko neatsakė. Dirbo toliau. Atlikęs vieną darbą, griebė plunksną rašyti laišką. Kai vakare Kukutis grįžo namo, visi darbai buvo atlikti. Snaudalis ir jo būda buvo švarūs, net blizgėjo. Laiškas buvo parašytas.

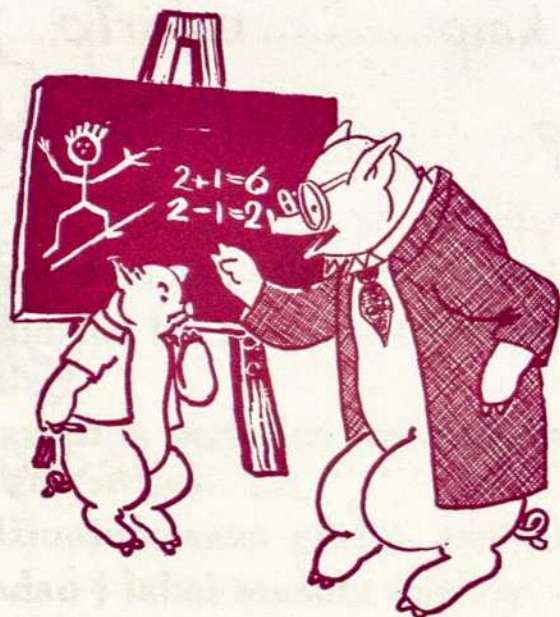
— Puiku, — pagyrė jį Kukutis.

— Taip, darbotvarkė padeda, — pasakė Snaudalis.
— Ji padeda, jei dirbi.

Katinas Kukutis šyptelėjo. Aš nežinau, ar katinai gali šypsotis, bet pro Katino Kukučio ilgus ūsus tikrai nušvito šypsena.

Ir tada Snaudalis sugalvojo atlikti dar vieną darbą, kuris nebuvo įrašytas jo plane. Gaudyti katiną! Bet tik juokais.

Tik Paršiukas Murziukas neatliko jokių didelių darbų. Bet iš paršiuko niekas jų ir nesitiki. Nors, sunku pasakyti. Gal vieną dieną Murziukas mus nustebins. . .

PROTO MANKSTA

I. PALYGINIMAI

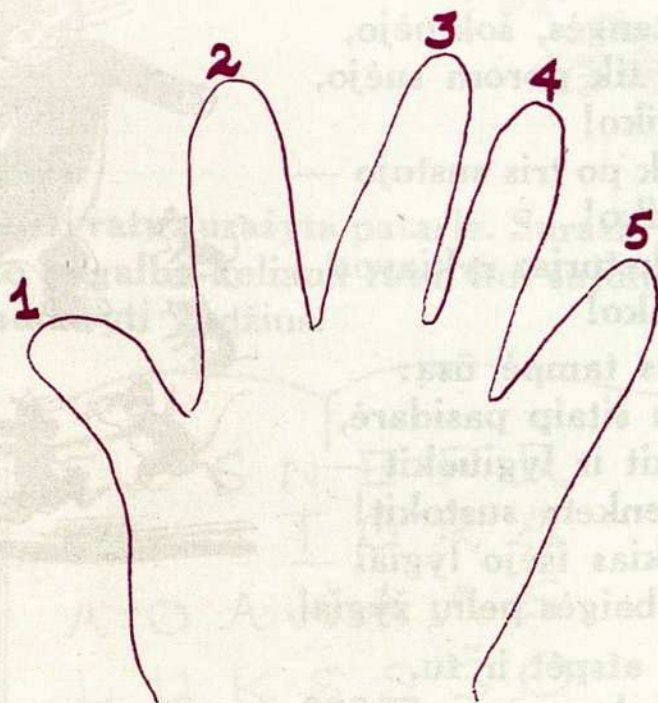
Kartais lyginam vieną daiktą su kitu: pavyzdžiui — Ši bulkutė **kieta kaip akmuo**, negaliu įkasti. Lietuvių tautosakoje yra daug įdomių palyginimų. Atspėk ir įrašyk žodį, kurio trūksta šiuose palyginimuose. Piešinys tau padės.

1. Pešasi kaip dvi..... maiše.
2. Tinka kaip..... balnas.
3. Pasakė kaip..... nukirto.
4. Tyli kaip..... po šluota.
5. Užsispyręs kaip.....
6. Pasipūtęs kaip.....
7. Cypia kaip..... uodegą užmynus.

Sugalvok savo palyginimų su piešiniais ir atsiųsk Eglutei.

II. SUSIPAŽINK SU SAVO PIRŠTAIS

1. Aš esu **nykštis**, ne nykštukas.
2. Aš esu **mažiulis**, mažiausias pirščiukas.
3. Aš esu **smalyžius** — visur lendu, viską krapštau.
4. Aš esu **didysis**, ilgiausias iš visų.
5. Aš esu **bevardis**, bet dažnai žiedą nešioju, tad gali mane pažinti.

Įrašyk pirštų vardus; atspėk, kuris pirštas ką padarė.

1. Aš parodžiau kelią vaikui, kuris nežinojo, kur yra parkas.
2. Aš išspaudžiau sagtukus, kabindamas mokinių piešinius ant sienos.
3. Aš didžiuojuos savo gražiu, gintariniu žiedu.
4. Aš įlindau į labai mažutę skylutę.
5. Aš išgraibiau paskutinį uogienės lašą.

III. ŠOKIS TOKIS

Katinėlis peles mokė
Šokti tokį smagų šoki.
— Greitai, greitai ir lygiom
Stokite gražiai porom!
Apsisukit ir — pašokit.
Ir po tris visos sustokit.
Kai po keturias sueisit,
Vėl gražiai pašokinėkit.
Pelės stengės, šokinėjo,
Bet kai tik porom suėjo,
Viena liko!
Ir kai tik po tris sustojo —
Viena liko!
Kai po keturias rykiavos —
Viena liko!
Katinėlis tampė ūsą:
— Jeigu šitaip pasidarė,
Apsisukit ir lygiuokit —
Ir po penketa sustokit!
Po penkias išėjo lygiai —
Taip ir baigės pelių žygiai.
Ar gali atspėti ir tu,
Kiek ten buvo tų pelių???

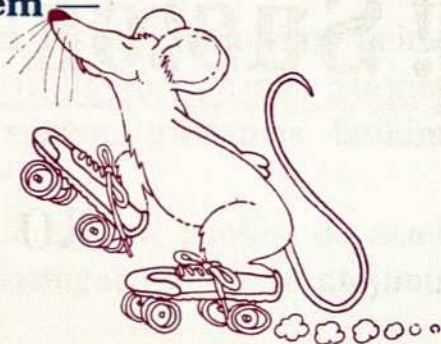
IV. MĖSLĖS

Mėšlių dėdė iškasė mėšlių apie susisiekimą priemonės.
Visi šie dalykai kaip nors važiuoja. Ar gali atspėti?

1. Daug namukų per lauką nurūko.
2. Baltas vabalėlis tarp debesų rėplioja.
3. Kaip arkliukas, bet be kojų,
Kaip šuniukas, bet neloja,
Kas užsėda — neša vėju.

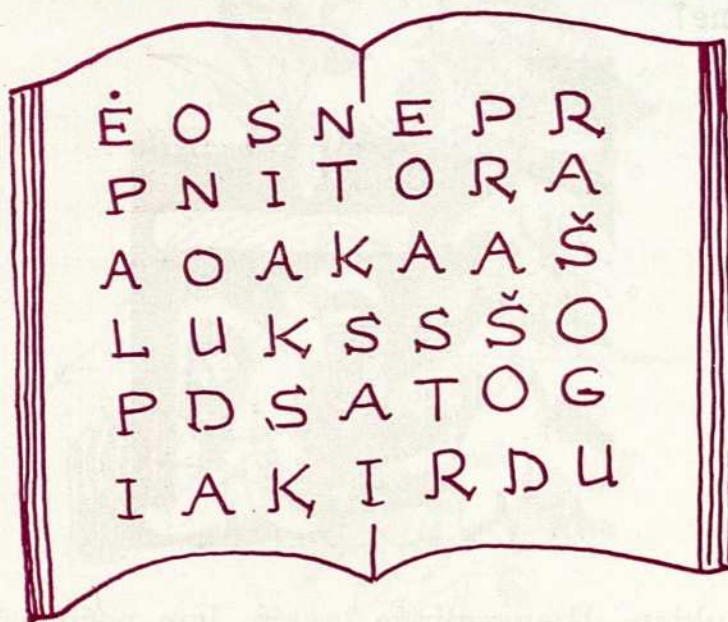
4. Vienas sako: man žiemą geriau,
antras sako: man vasarą geriau,
trečias sako: man vis tiek.

5. Dvi sesytės riestom nosytėm
kad lekia, tai lekia.

V. PATARLĖ

Čia slepiasi ratu surašyta patarlė. Surask jos pradžia.
Pieštuko pagalba keliauk ratu, kol sujungsi visas
raides sudaryti žodžius.

SPALIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI:

I. 1. šmėkla, 2. kaukas, 3. kipšas, 4. ragana, 5. slibinas, 6. aitvaras, 7. baidyklė, 8. vilkolakis.

III. 1. lapuočių miškas, 2. grybas, 3. džiovinti grybai, 5. stačių.

IV. mišką, lepšę, lepšę, pargriuovo.

V. 1—h, 2—e, 3—b, 4—g, 5—f, 6—c, 7—d, 8—a.

KO LAUKIAM?

O. M.

Kiekvieną dieną ko nors laukiam. Laukiam autobuso, kad nuvežtų į mokyklą. Laukiam, kad pamokos pasibaigtų ir galėtume grįžti į namus. Laukiam ir ypatingų dienų, kurios ateina tik kartą metuose.

Ko tu labiausiai lauki? Savo gimtadienio? Kalėdų? Sunku laukti, ar ne?

Kai laukiam džiaugsmingo įvykio, jam pasiruošiam. Skaičiuojam dienas. Galvojame, kaip bus smagu, kai ta diena ateis. Darom tam tikrus dalykus tai dienai pasiruošti. Kartais perkam naujus drabužius.

Kaip tu pasiruoši savo gimtadieniui? Kaip pasiruoši atostogom? Kalėdom?

KAS YRA ADVENTAS?

Adventas yra laukimo laikotarpis pasiruošti Kalėdų šventei. Jis prasideda keturias savaites prieš Kalėdas. Šiais metais Adventas prasidės sekmadienį, lapkričio 27 dieną.

Advento metu Katalikų Bažnyčia visiems žmonėms primena, kaip ilgus amžius žmonės laukė ir ilgėjosi Jėzaus atėjimo. Bažnyčioje kunigas dėvi fioletinę spalvą, giedamos laukimo giesmės.

Prieš pat Jėzaus gimimą, jo atėjimui ypač ruošėsi du asmenys. Jo laukė jo motina Marija. Ji ypatingai ruošėsi jo atėjimui.

Jonas Krikštytojas taip pat laukė Jėzaus. Jis ruošė žmones jo atėjimui. Jis buvo pranašas, kuris kalbėjo jiems Dievo vardu. Jis sakė: Tikėkite ir atsiverskite!

Advento metu mes ypač prisimenam Jėzaus Motiną Mariją ir Joną Krikštytoją. Jie mums nurodo, kaip paruošti savo širdį Jėzui.

Jėzus gimė Betliejuje prieš 1988 metus. Mes skaičiuojame metus nuo jo gimimo. Kiekvienais metais švenčiam Adventą ir Kalėdas prisiminti Jėzaus gimimą. Kai mes nuoširdžiai jo laukiame, jis iš naujo gimsta mūsų širdyse. Jis mums ir mūsų šeimoms atneša meilės ir gerumo. Jis mums padeda mylėti visus žmones.

Mūsų tėvynėje Lietuvoje, Amerikoje, Kanadoje ir visame pasaulyje bus ramybė ir taika, kai Jėzus gyvens kiekvieno žmogaus širdyje.

ADVENTO VAINIKAS

Vienas gražus būdas praleisti Adventą ir pasiruošti Kalėdoms yra turėti Advento vainiką savo namuose. Vainiką reikia nupinti iš eglių ar pušų šakelių. Į vainiką įstatomos keturios violetinės žvakės. Žvakės vaizduoja keturias Advento savaites.

Pirmą savaitę uždegama viena žvakė, antrą — dvi ir taip toliau. Žvakės būna fioletinės spalvos, nes tai laukimo spalva.

Uždegus žvakę, reikia pasimelsti ir pagiedoti. Tokiu būdu Jėzui parodom, kad jį mylim ir tikrai laukiam jo ateinant. Galite išmokti šį eilėraštką ir jį pakartoti, uždegus vainiko žvakes:

Baltos sniegulės
Jau kris tuojaus,
Jėzau, ateiki
Mums iš dangaus.

Tau kelią šviečia
Žvakelė šviesi,
Laukia vaikučiai
Klusnūs, geri.

Giesmę galima giedoti tokią:

Ateik, Jėzau, ateik čia. (3 kt.)
O Viešpatie, ateik,
Tavęs laukiam, ateik čia. (3 kt.)
O Viešpatie, ateik,

Galima ir kurią kitą giesmę giedoti.

Tada sukalbėkite vieną Tėve mūsų, Sveika Marija ir Garbė Dievui už savo šeimą ir už tuos žmones, kurie dar Jėzaus nepažįsta.

KĄ DAR DARYTI?

Pasimelsti prie Advento vainiko yra geras darbelis. Dalyvauti Šventose Mišiose taip pat labai gerai. Padėti namuose, klausyti tėvelių net kai nesinori, yra geri darbeliai. Namuose ir mokykloje yra daug progų kam nors padaryti gerą darbėlį.

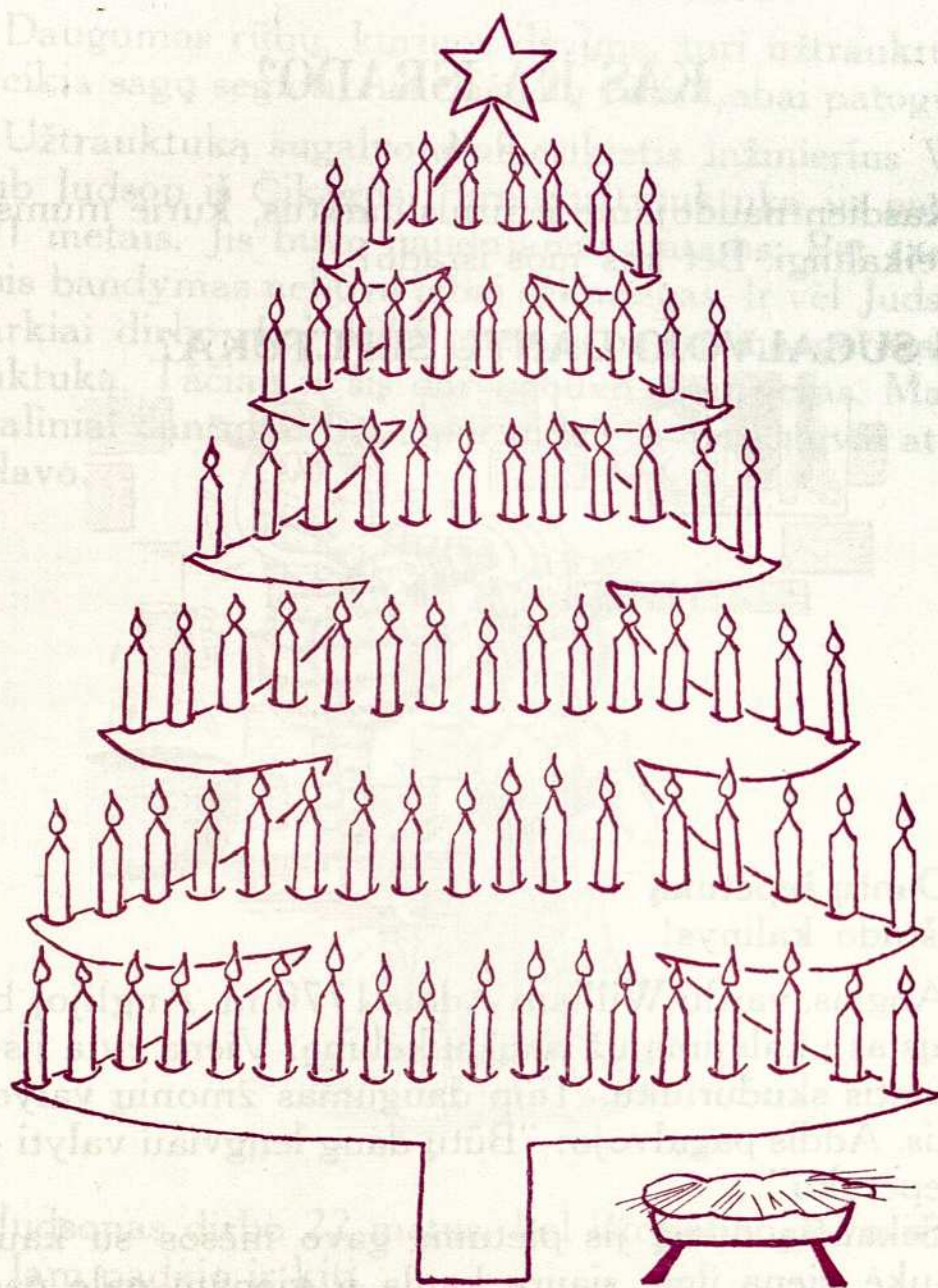
Kai pasimelsi ar padarysi ką nors gero, nuspalvok po vieną žvakutę ant šios eglutės. Jei padarysi kelis dalykus per vieną dieną, nuspalvok atitinkamą skaičių žvakučių. Paruošk Jėzui kelią į savo širdį šio Advento metu. Paruošk jam kelią į pasaulį.

Advento metu kiekvieną dieną padaryti bent vieną gerą darbėlį iš meilės Jėzui. Tada ir tavo širdyje augs meilė Jėzui ir kitiems. Tokiu būdu visame pasaulyje bus šviesiau.

**Nuspalvok žvakutę už kiekvieną
gerą darbėlį.**

Suskaičiuok kiek žvakučių iš viso yra.

ar žinai?

KAS KĄ IŠRADO?

O. M.

Kasdien naudojame įvairius daiktus, kurie mums labai reikalingi. Bet kas juos išrado?

KAS SUGALVOJO DANTŲ ŠEPETUKĄ?

Dantų šepetuką
išrado kalinys!

Anglas, vardu William Addis 1770 m. Anglijoje buvo nusiųstas į kalėjimą už riausių kėlimą. Vieną rytą jis trynė dantis skuduriuku. Taip daugumas žmonių valydavo dantis. Addis pagalvojo: "Būtų daug lengviau valyti dantis šepetuku".

Sekančią dieną jis pietums gavo mėsos su kaulais. Ištraukė vieną ilgą, siaurą kaulą ir vienam gale padarė

mažas skylutes. Iš kalėjimo sargo išsiprašė šėrių. Šėrius surišo į mažus pundelius ir sukišo į skylutes. Ir štai — dantų šepetukas!

Išėjęs iš kalėjimo, Addis daugiau tų šepetukų padirbo ir ėmė pardavinėti. Žmonėms patiko šis naujas išradimas.

IŠ KUR ATsirado užtrauktukas?

Daugumas rūbų, kuriuos dėvime, turi užtrauktukus. Nereikia sagų segioti, nei raištelių rišti. Labai patogiu.

Užtrauktuką sugalvojo amerikietis inžinierius Whitcomb Judson iš Čikagos. Pirmą užtrauktuką jis padirbo 1891 metais. Jis buvo naudojamas batams. Bet tas pirmasis bandymas nebuvo labai sėkmingas. Ir vėl Judsonas smarkiai dirbo, kol 1905 metais pagamino geresnį užtrauktuką. Tačiau ir šis dar nebuvo visai geras. Mat, jo metaliniai dantukai buvo per dideli — jie lengvai atsikabinavo.

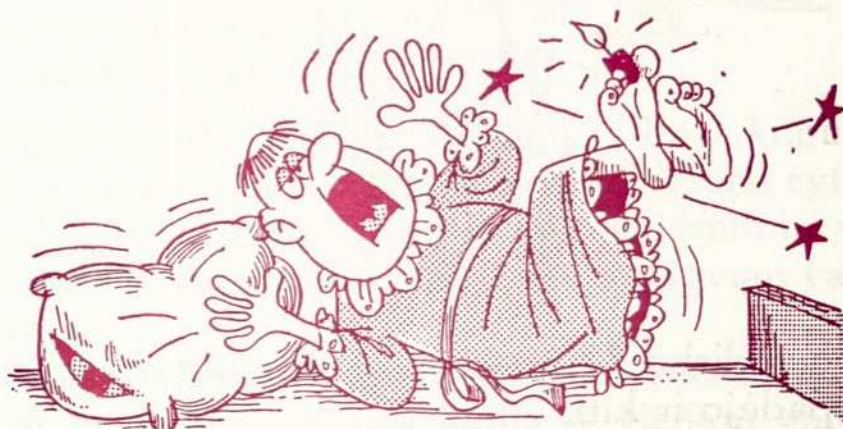
Judsonas dirbo 22 metus, kol išstobulino savo išradimą. Jam padėjo ir kiti.

KAS IŠRADO BUDININKĄ?

Kai tavo laikrodis suskamba iš ryto, kartais norėtum jį mesti pro langą, ar ne? Budininkas, arba laikrodis, kuris budina, buvo išrastas prieš 200 metų.

Anksčiau žmonės naudodavo įvairius būdus save prižadinti. Viduramžių vienuoliai kelis sykius naktį turėdavo keltis ir melstis. Jiems buvo svarbu tam tikru laiku atsikelti. Eidami gulti, jie tarp kojų pirštų įkišdavo degančią žvakę. Žvakei nudegus ir liepsnai palietus pirštus, jie atsibudavo. Labai greitai!!

1787 metais laikrodininkas Levi Hutchins išrado pirmą budininką arba žadintuvą. Jis gyveno Amerikoje, New Hampshire valstijoje. Jam reikėjo pradėti darbą labai anksti ir todėl reikėjo, kad kas laiku pabudintų.

Jis pasidirbo specialų laikrodį su krumpliutu ratuku (gear), kurį ilgoji laikrodžio rodyklė užkliudė, pasiekusi ketvirtą valandą. Tada ratukas užgavo varpelį, kuris suskambėjo.

Pats išradėjas savo budininko niekad nepardavinėjo. Išradimas prigijo tik vėliau. Dabar visas pasaulis naudoja budininkus, kurie iš ryto mus žadina įvairiausiais garsais.

AT SISVEIKINANT...

Mano Babytė buvo angelų pašaukta skristi į kitą pasaulį gyventi su Dievu. Ji buvo gera senelė ir išgyveno 98 metus. Ji mums kepė lietuviškus pyragus, gamino įvairų lietuvišką maistą.

Babytė meldėsi kelis kartus kiekvieną dieną. Ji norėdavo, kad mes jai paskaitytume **Draugą** ir **Eglutę**. Jai labai patiko mūsų vasarnamis "Bakūžė" prie Michigano ežero. Negalėdavo sulaukti, kol mes ten važiuosime — į tą šviežų orą. Ten jai buvo labai smagu.

Babytė sesutei ir man numezgė gražias antklodes ir dabar jos mus šildo šaltomis naktimis. Taip, kaip Babytė šildė mūsų širdis.

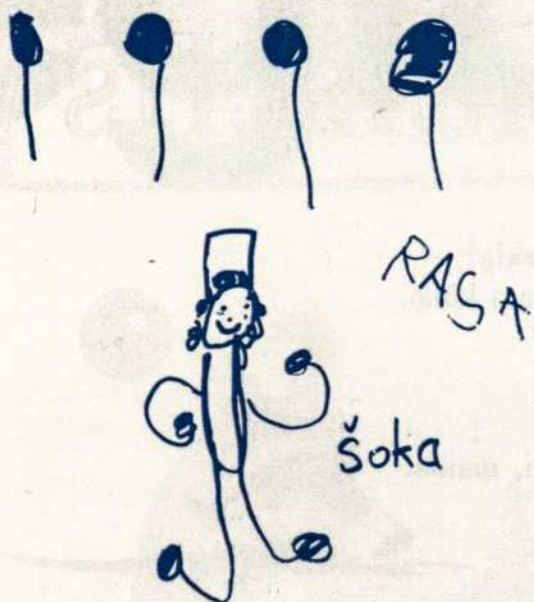
Kodėl, Babyte, mus palikai? Mes tave labai mylėjom. Tik... gal kartais užmiršdavom tai pasakyti. Tikiu, kad kada nors vėl pasimatysim.

Lina Augiūtė

Westchester, Illinois

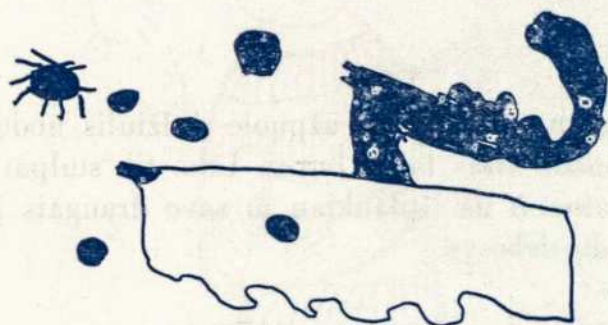
PIEŠĖ LEMONTO "ŽIBURĖLIO" MONTESSORI
DARŽELIO MOKINIAI

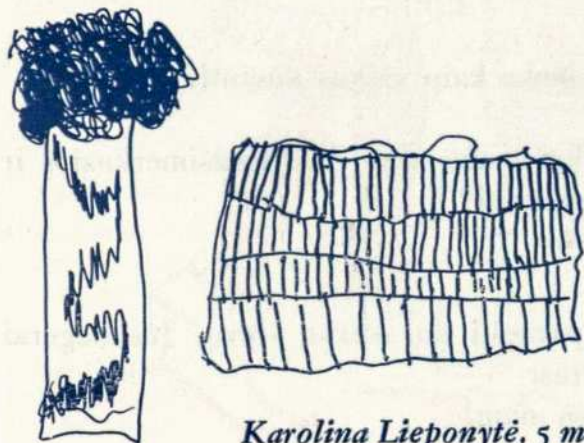
Rasa Milo, 5 m.

Maria Domanskytė, 5 m.

*Linas
Dailidė, 5 m.*

Karolina Lieponytė, 5 m.

Darius Radvila, 4 m.

Juokų Maišelis

- Kodėl žirafa turi tokį ilgą kaklą?
- Todėl, kad jos galva taip toli nuo kūno.

Mama klausia Ramunės:

- Ar įsiuvai sagą į palatą?
- Ne, kur nors tą sagą pamečiau, mama.
- Eikš, gal surasim kitą.
- O ne, aš jau užsiuvau skylutę.

- Ši pilis stovi 600 metų. Niekas nepasikeitė. Viską rasi taip, kaip buvo prieš 600 metų.

- O kur pilies valdovas?

Žvejas pasakoja kitam žvejui:

- Vasarą su draugais žvejojau jūroje. Mus užpuolė didžiulis uodų debesys. Jie per kelias minutes suėdė visas laivo bures. Liko tik stulpai.
- Galimas dalykas. Už savaitės ir aš išplaukiu su savo draugais į jūrą. Ir mus užpuolė tas pats uodų debesys.
- Iš kur žinai, kad tas pats?
- Tie uodai buvo apsiavę kelnėmis iš burinės medžiagos.

Tomukas su tėte kalbasi:

- Tėte, ar manai, kad mama moka kaip vaikus auginti?
- Manau, kad moka.
- Tai kodėl ji mane guldo, kai mano akys dar neužsimerkusios ir kelia tada, kai aš dar negaliu jų atmerkti?

Ponia pardavėjui:

- Aš pasiunčiau savo sūnų parnešti du svarus slyvų. Jūs negerai pasvėrėt. Maiše buvo tik vienas svaras.
- Ponia, geriau pasverkit savo sūnų!